

[Thisted Knudsen.]

nødvendigt at ændre den afgørende. Men vi erkender, at hvis kommunerne skal have nogen fornøjelse af denne lov, skal lovforslaget, som det ærede medlem også sagde, gennemføres hurtigt, ellers kan man ikke tage det med i betragtning, når den endelige skatteudskrivning skal fastlægges.

Der er et andet vigtigt spørgsmål knyttet til dette lovforslag, nemlig sygehusudgifterne i relation til den nuværende form for amtsbeskatning. Hvis man spørger os, om vi fortsat mener, det er rimeligt og rigtigt at ligne 50 pct. af udgifterne — selv efter dette lovforslags gennemførelse er der 50 pct. af sygehusudgifterne tilbage — på de faste ejendomsbesiddere i amtskommunen, mener vi selvsagt nej; det er urimeligt, fordi denne udgift har en social karakter.

Endelig spørges, om vi vil undersøge mulighederne for en yderligere nedsættelse, så man kommer under de 50 pct. Dertil kan jeg sige: absolut ja, for enhver nedsættelse af sygehusudgifterne i forhold til amtsbeskatningen betyder, at denne beskatning bliver rimeligere og mere retfærdig. Hertil kan jeg altså tilsige mit partis medvirken.

Thorkil Kristensen: Jeg ved naturligvis lige så godt som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og ethvert andet medlem af det høje ting, at sygehusenes udvikling har været et værdifuldt socialt fremskridt, og jeg er derfor også klar over, at der kan gives gode argumenter for betydelige udgifter til sygehusene. Men jeg har i modsætning til det ærede medlem været finansminister i 5 år, og jeg ved derfor af megen erfaring, at der kan gives gode argumenter for en mængde udgifter, ja, næsten for alle de udgifter, staten afholder, også for nogle, vi har sagt nej til. Da vi nu engang er nået dertil, at vi efter min og formentlig også efter den høje regerings opfattelse om kort tid skal til at bede befolkningen om at indskrænke sit forbrug, vil der blive spurgt: Men skal ikke også det offentlige indskrænke sit forbrug? Skal man i hvert fald ikke prøve på at lægge en dæmper på det offentlige forbrug, som finder sted på visse områder? Een ting er jo, om sygehusudgifterne skal nedsættes; en anden ting er, om man skal blive ved med at lade dem vokse i det vold-

somme tempo, de er kommet ind i i de senere år, og som jeg påviste i mit første indlæg. Her er det, jeg vil påpege, at kommunerne, som har den direkte afgørelse i dette spørgsmål, ikke har det fulde ansvar, når de kan regne med, at omkring halvdelen af deres udgifter vil blive dækket fra de centrale finanser. Det er et godt princip, at vi her giver et fast tilskud, et fast beløb pr. sygedag, et fast beløb pr. indbygger i kommunen, således at de, der administrerer dyrt, selv bliver straffet derfor. Men den faste karakter bliver jo i nogen grad udvisket, hvis det efterhånden bliver en uskreven lov, at de faste tilskud ikke er mere faste, end at de hele tiden skal ajourføres til ca. 50 pct.

Jeg må også gøre opmærksom på, at det spørgsmål om taksterne, som jeg nævnte, efterhånden er ved at blive et stort spørgsmål. Efter hvad jeg har fået at vide, betaler sygekassepatienter i Københavns kommune 60 øre om dagen for at ligge på sygehuset; andre samfundsborgere betaler 1 kr. 20 øre, men udgifterne på disse sygehuse er her i byen ca. 57 kr. pr. sygedag. Det vil med andre ord sige, at sygekassepatienter kun betaler en lille smule over 1 pct. af udgiften pr. sygedag, andre borgere kun lidt over 2 pct., og i begge tilfælde kan de pågældende ligge væsentlig billigere på sygehuset end i deres hjem.

Derfor synes jeg ikke, spørgsmålet er så let, som det ærede medlem vil gøre det til. Det er udmærket, at vi skal se udgiftspolitikken i sammenhæng — jeg glæder mig over det tilsagn, som jeg håber ligger deri — men vi skal også passe på, at vi ikke dråbevis glider ind i en udvikling, som vi senere fortryder; den store udgiftsstigning, vi har haft i statsfinanserne i de seneste år, har netop været kendetegnet derved, at vi dråbevis har lagt det ene ovenpå det andet, og så er det, vi engang imellem må standse op og tænke os om. Jeg mener derfor, at vi ikke bør gennemføre dette lovforslag, men vente med at gøre yderligere ved denne tilskudsordning, til vi har tænkt os nærmere om — og vi må jo før eller senere tage tilskudspolitikken op til overvejelse.

Poul Sørensen: Hvad angår de bemærkninger, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) gjorde om selve princippet